

Dalriada, A Dudás

Égi bika, láncot szegő,
éjjel kelő, hajnalt verő,
két szarva közt, két szemével,
fényes Holdat is öklelő.

Fekete, mint éj sötétje
Tűz előtte, láng mögötte,
legbátrabbnak utat,
forgandó szél húz fölötte.

Hej, lidércek multságában,
fekete kecske zsákjában
megszólaló, bűbáj-tevő,
ürdüngök-fújta dudában.

Ott kell annak pokolvártán,
ármányos közt ember, árván,
nádsíp szavát, ím, tanulni,
bűbájolni a dudáján.

"Hő, kiáltok, hő, kiáltok!
Járva járjon, fogva fogjon!?"

Aki dudás akar lenni
Pokolra kell annak menni
Ott kell néki megtanulni,
Hogyan kell a dudát fújni.
Ott is csak úgy fújja, fújja,
Benne van a világ bújja.